

RADZĄCY (7) *part praes act*

a jasne.

sg m N radzący (4). ◇ f N radząca (2). ◇ pl N m pers radzący (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

I. W funkcji właściwej (6) :

1. Służący radą, udzielający rady; *suasorius* Cn (4) : Malesuada, Zlie rządzca. *Mącz* 205c; Dissuasor – Nie radzący. *Calep* 334a, 247a.

Wyrażenie: »wiernie radzący« (1): iáko [...] ták ieft rzecz wdzięczna człowiekowi przyiaciel wiernie rządzcy [*propter consilium animae*]. *BibRadz Prov* 27/9.

2. Rozważający, postanawiający coś (2) : *Consulens*, Rządzcy. *Mącz* 63d. *radzący o czym* (1): *Curiales* – Radni panowie, [plnie [!]] radzący [o] *dobrim poópolitim*. *Calep* 279a.

II. W funkcji przymiotnika: dotyczący rady, doradczy (1) : *Genus deliberativum orationis*, Rządzca [práwá/ też napomináyące á prziwodzące mówienie ku czemukolwiek. *Mącz* 191c.

Synonim: **I.2.** myślący.

Cf **RADZIĆ**